

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă *Harul*
Titan - București
(ianuarie - martie 2009)

Ucenici pentru a face ucenici

Motto:

*Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ! Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu. **Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului.** (Matei 28:19-20)*

Ce este un grup de ucenicie?

Este un grup de 8-15 credincioși, care se adună (acasă sau la biserică), cu scopul de a experimenta **prezența lui Hristos** în mijlocul lor (Matei 18:19-20), **puterea Lui** în slăbiciunile și nevoile lor (Galateni 6:2) și pentru a învăța cum să aplice **poruncile lui Hristos** în viața de zi cu zi (2 Tim. 2:2).

Vom experimenta **Prezența lui Hristos** între noi, conform promisiunii Lui din Matei 18:19-20. A fi ucenic înseamnă a conștientiza prezența lui Hristos și a-L urma pe El, Emanuel, Dumnezeu cu noi, acum și aici.

Vom experimenta **Puterea lui Hristos**, în slăbiciunile și în nevoile noastre, mâna Lui întinsă spre nevoile noastre prin frații noștri, purtându-ne sarcinile unii altora (Galateni 6:2).

Cum vrea să mă folosească Hristos pe mine pentru a împlini nevoile celorlalți?

Vom învăța să păzim **Poruncile lui Hristos**, în biserică și în societate și să înțelegem relevanța Cuvântului lui Dumnezeu pentru viața noastră de astăzi.

Rezultatul natural al acestor întâlniri trebuie să fie **cunoașterea** și ajutorarea credincioșilor între ei (adică părtășie și slujire), **creșterea spirituală** prin studiu biblic și exersarea darurilor spirituale ale fiecărui credincios (adică împlinirea adevărului din Efeseni 4:12), **conducerea** eficientă prin formare de slujitori (adică împlinirea adevărului din 2 Timotei 2:2), creșterea bisericii prin **convertirea altora** (adică împlinirea adevărului din Matei 28:19, 20). În cele din urmă, ascultarea de Marea Trimitere a Domnului Isus: **Faceți ucenici!**

Ce este un studiu biblic?

Citirea și interpretarea Scripturii cu ajutorul unei metode adecvate, având ca finalitate aplicarea ei zilnică în viața personală. Studiul biblic de dragul studiului biblic NU este biblic!

Scopul studiului biblic este:

- Cunoașterea Dumnezeului Bibliei
- Înțelegerea corectă a principiilor Lui
- Asumarea lor în vederea transformării modului de a gândi și de a trăi, astfel încât relația cu Dumnezeu și cu oamenii să fie cea intenționată de Creator.

Care este metoda de studiu? (3+1)

Observare

Corelare => (concluzie) **APLICARE**

Interpretare

Observare

Acest pas presupune citirea cu atenție a textului și observarea **cuvintelor care se repetă** (aceste pot fi cuvinte-cheie care ne ajută să înțelegem sensul textului); a **cuvintelor de legătură**, care leagă două idei similare sau două idei contrastante (de ex. *și, dar, însă, dacă, ca* etc.); a **figurilor de stil** folosite (de ex. comparații, epitețe, metafore, antiteze etc.); de asemenea, este important de observat când apare **Numele lui Dumnezeu** și ce se spune despre El. De asemenea, se vor pune întrebări textului: Cine?, Ce?, Când?, Unde?, Cum?, De ce? etc.

Corelare

Ac... presupune căutarea altor pasaje din Biblie care vorbesc despre același subiect și corelarea lor. **Trimiterile** din subsolul versetului pot fi de mare folos. Ele ne indică alte pasaje care vorbesc despre aceeași idee, repetând-o sau completând-o (de ex. *, **).

Interpretare

Acest pas are de a face cu înțelegerea corectă a adevărilor dintr-un pasaj biblic. Pentru aceasta trebuie luate în considerare câteva principii de interpretare.

Principiul nr. 1 Biblia se interpretează cu Biblia.

Citește *2 Timotei 3:16*; *2 Petru 1:20-21*!

Principiul nr. 2 Înțelegerea corectă a unui text biblic, presupune înțelegerea intenției scriitorului și a semnificației pentru cititorii inițiali. Ce a vrut să spună scriitorul? Ce ar fi înțeles primii destinatari?

Principiul nr. 3 Ori de câte ori avem elemente specifice comparabile cu contextul inițial, Cuvântul lui Dumnezeu pentru ei atunci este valabil și pentru noi astăzi.

Principiul nr. 4 Deși un text are, în general, o singură interpretare corectă, poate avea aplicație extinsă sau multiplă.

Principiul nr. 5 Interpretarea textului biblic trebuie să ia în calcul problema relativității culturale. Trebuie făcută o distincție clară între esența mesajului etern al lui Dumnezeu și ambalajul cultural al epocii în care a fost transmis.

Aplicare

După înțelegerea corectă a unui principiu biblic, aplicarea acestuia trebuie să fie personală și relevantă. Adică, orice aplicație trebuie formulată la pers. I singular (*Dumnezeu îmi cere ca EU să...*) și trebuie să fie adecvată contextului actual. De ex. *principiul slujirii în smerenie* demonstrat de Domnul Isus când a spălat picioarele ucenicilor (Ioan 13), se poate aplica astăzi curățând și lustruind pantofii cuiva de noroi sau spălând mașina cuiva.

Care este structura unei lecții?

Situație ipotetică

Este posibil ca Iacov să fi răspuns prin epistola sa unei situații concrete din sec. I.

Textul biblic

Paragraful prin care Iacov răspunde problemei specifice prezentate mai sus.

Studiul propriu-zis

Abordarea textului în mod interactiv prin întrebări care vizează observarea - corelarea - interpretarea - aplicarea.

Adevăr biblic

Din când în când este punctat câte un adevăr biblic.

Notă

Vor fi încadrate separat explicațiile date unor cuvinte din originalul grecesc sau orice altă explicație.

Tema pasajului

Vor fi date câteva cuvinte-cheie din pasajul studiat, cu ajutorul cărora se va sintetiza într-o frază tema paragrafului.

Rugăciune

Va fi lansată din când în când o provocare la rugăciune.

Întrebări de meditație

Vor fi puse câteva întrebări la finalul fiecărei lecții.

Provocare la acțiune

Va fi sugerată o aplicație.

Versetul de aur

Va fi ales un verset de memorat.

Epistola lui Iacov (Privire generală)

Cartea pe care ne propunem să o studiem este o scrisoare, deci avem de a face cu **stilul epistolar**. De obicei, epistolele scrise bisericilor de către apostolii Domnului Isus răspundeau unor **nevoi specifice** cu care se confruntau credincioșii din bisericile respective. Ele, însă, conțin și **principii general valabile**, pentru toți credincioșii de pretutindeni. Astfel, epistolele au sens și aplicabilitate și pentru credincioșii din alte biserici și chiar din alte veacuri.

Astfel, Pavel recomandă credincioșilor bisericii din Colose ca *după ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica Laodicenilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodicea.* (Coloseni 4:16)

De la Iosefus Flavius, istoricul evreu, aflăm că Iacov, scriitorul acestei epistole, a fost martirizat în anul 62 d.Hr. Astfel, scrierea epistolei trebuie datată ceva mai devreme de acest an. Lipsa oricăror aluzii la problemele doctrinare discutate la Conciliul de la Ierusalim din anul 49 d.Hr. (F. Ap. 15), lipsa referirilor la creștinii dintre neamuri sau la învățăturile Domnului Isus a dus la concluzia că *Epistola lui Iacov* este poate cea mai timpurie scriere creștină păstrată până astăzi, fiind datată în jurul anului 48 d.Hr.

Iacov scrie evreilor convertiți la creștinism, încurajându-i să meargă înainte, să nu renunțe la credință sub presiunea persecuției externe și a problemelor interne din bisericile locale.

Tema centrală a epistolei este: **credința fără fapte este moartă sau auzirea Cuvântului fără împlinirea lui este zadarnică!**

Știați că... Martin Luther a numit *Epistola lui Iacov*, „epistola de paie”, doar pentru că nu a înțeles corect Iacov 2:20-24? Luther tocmai descoperise din *Epistola către Romani* adevărul biblic al justificării prin credință și nu prin faptele Legii. Astfel i se părea nepotrivit că Iacov scrie despre o justificare și prin credință și prin fapte. Dar, de fapt, Iacov nu se contrazice cu Pavel, ci ei se completează reciproc. Credința îl justifică pe om înaintea lui Dumnezeu, iar faptele validează credința înaintea oamenilor.

Iacov 1:1

*Iacov, rob al lui
Dumnezeu și al
Domnului Isus
Hristos, către cele
douăsprezece
seminții care sunt
împrăștiate:
sănătate!*

Cine este scriitorul epistolei conform primului verset? Cum se descrie pe sine?

Scrie toate personajele din Biblie, pe care ți le amintești cu numele de Iacov (din Vechiul și din Noul Testament)!

Observare și corelare

Citește și corelează următoarele pasaje: Matei 4:21 și F. Ap. 12:1, 2. Despre care Iacov este vorba în aceste pasaje și ce aflăm despre viața lui?

Dar în textele următoare, despre care Iacov este vorba? Matei 10:3; Marcu 3:18; F. Ap. 1:13

Citește și corelează următoarele pasaje între ele? Despre care Iacov este vorba? Scrie ce afli despre el din aceste pasaje? Matei 13:55; Marcu 6:3

Marcu 3:21; Ioan 7:5

1 Corinteni 15:7

F. Ap. 1:14; Fapte 12:17

F. Ap. 15:13, 14; Galateni 1:19; 2:9, 12

Interpretare

Dacă despre **Iacov, fiul lui Zebedei** și fratele lui Ioan, știm că a fost ucis cu sabia de către Irod chiar la începuturile Bisericii (Fapte 12:1, 2), și dacă despre **Iacov, fiul lui Alfeu**, nu ni se mai spune nimic în Noul Testament, iar despre **Iacov, fratele Domnului** aflăm că a devenit unul din stâlpii Bisericii din Ierusalim (Fapte 15:13, Galateni 1:19, 2:9), **care dintre ei crezi că ar putea fi scriitorul acestei epistole?**

Când credeți că s-a petrecut schimbarea în Iacov, fratele Domnului, dintr-un frate care nu credea în Isus, într-un frate plin de credință și de autoritate? Comparați Ioan 7:5 cu 1 Corinteni 15:7 și Iacov 1:1.

Cum Îl numește acum Iacov pe fratele său de corp, pe Isus? (Iacov 1:1) Dar pe sine cum se numește?

Adevăr

Doar întâlnirea oamenilor cu Hristos cel înviat îi poate schimba radical. S-a întâmplat cu primii apostoli, cu Saul din Tars, cu Iacov, fratele Domnului, și cu o mulțime de alți oameni care s-au întâlnit cu Hristos prin predicarea Evangheliei.

Aplicare

Cum definești relația dintre tine și Isus? Adică, cine este El pentru tine și cine ești tu pentru El?

Ai frați de corp sau alte rude care nu cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu sau sunt chiar împotriviți față de credință? Crezi că frații tăi pot fi schimbați, după cum și Iacov, fratele Domnului Isus, a fost schimbat?

Scrie numele a cel puțin două rude pentru care vrei să te rogi săptămâna aceasta în fiecare zi, ca să li se descopere și lor Domnul Isus Hristos cel înviat.

Rugăciune

Roagă-te chiar acum ca Domnul Isus cel înviat să li se descopere și să devină și ei robi ai lui Isus Hristos, adică credincioși devotați Lui!

Cine sunt destinatarii acestei scrisori conform v. 1? La cine se referă, concret?

Ce îți comunică cuvântul *diaspora*?

Acesta este cuvântul folosit de Iacov pentru expresia „care sunt împrăștiate”.

Corelează și compară Iacov 1:1 cu 1 Petru 1:1. Ce asemănări observai? Dar deosebiri?

Ai rude sau prieteni plecați în străinătate, împrăștiați prin toată lumea? Ei fac parte din diaspora românească! Iacov și Petru s-au gândit la evreii de pretutindeni. Le-au scris pentru a-i încuraja. Ce faci tu pentru românii din diaspora pe care îi cunoști?

Roagă-te săptămâna aceasta pentru prietenii sau rudele plecate în străinătate. Scrie-le un e-mail sau o scrisoare.

Roagă-te și pentru creștinii împrăștiați în toată lumea, mai ales pentru cei împrăștiați în lumea musulmană.

Cum îi salută Iacov pe destinatarii scrisorii sale? Scrie ultimul cuvânt din v. 1. _____

Acest cuvânt mai apare ca salut doar în F. Ap. 15:23. Care ar fi o posibilă explicație? Cine scrie scrisoarea din F. Ap. 15 și către cine? Pe cine au în comun cele două scrisori, cea din F. Ap. 15 și Epistola lui Iacov?

Diaspora în lb. greacă înseamnă *împrăștiați, răspândiți*

salutare = kairein (lb. greacă) vine de la rădăcina verbului „a se bucura”. S-ar putea traduce și prin *bucuria să fie cu voi*.

Întrebări de meditație

Ce ai descoperit despre Dumnezeu studiind acest prim verset din Iacov?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să schimbi în viața ta prin acest verset?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci pentru semenii tăi?

Provocare la acțiune

Scrie un adevăr pe care l-ai înțeles și pe care vrei să îl aplici săptămâna aceasta.

Versetul de aur

Scrie și memorează Iacov 1:1! (Opțional)

Lecția 2

Credincioșii din zona noastră se confruntă cu diverse încercări. Unii sunt persecutați pe motiv că s-au rătăcit de la dreapta credință strămoșească și sunt presați să dea înapoi. Alții sunt puși la încercare chiar de frații lor din biserică. Ce ne sfătuiți?

Iacov 1:2-8

Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic. Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.

Observă! Cu ce expresie li se adresează Iacov destinatarilor săi în v. 2?

Reține această expresie pentru că o vei întâlni de cel puțin 16 ori în Epistola lui Iacov!

Pe ce bază crezi că îi considera Iacov pe destinatari frații lui? Pentru că erau frații lui de corp? Pentru că erau cu toții evrei, adică descendenți ai lui Avraam? Era altceva care îi înfrătea? Ce sau cine anume?

Scrive cel puțin un verset din Noul Testament în care Domnul Isus ne învață acest adevăr?

Prin această expresie Iacov creează distanță sau apropiere față de destinatari?

Uită-te la cei din grupul tău de ucenicie! Îi consideri frații tăi? Îi apreciezi și te porți față de ei ca față de frații tăi? Îi cunoști? Scrie chiar acum numele fraților tăi din grupul de ucenicie!

Gândește-te la un lucru frumos pe care poți să-l faci pentru frații tăi din grupul de ucenicie, ca să le arăți că îi prețuiești ca frați ai tăi. (Poate fi un cuvânt de încurajare, o felicitare cu un verset, o vorbă bună, o mână de ajutor, o prăjitură etc.) Fii creativ! Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea idei!

Cum îi numește Domnul Isus pe ucenicii Săi după înviere în Matei 28:10 și Ioan 20:17?

Corelează cu Evrei 2:11-12. Cum îi consideră Domnul Isus pe toți cei care îi sunt credincioși?

Avea Domnul Isus dreptul să-i fie rușine cu ucenicii Lui în ziua învierii? De ce? Ce făcuseră ucenicii în Vinerea Mare? S-a rușinat El de ei? Cum le-a dovedit că nu-i este rușine cu ei?

Ai avut vreodată motive să-ți fie rușine de sau cu frații tăi? În ce situație? Ce ai făcut atunci?

Uită-te la cei din grupul tău de ucenicie! Sunt frații tăi pentru care a murit Hristos! Nu te rușina niciodată de ei! Mai ales atunci când sunt slabi au nevoie de tine, de acceptarea ta, de ajutorul tău!

De cine se va rușina Domnul Isus în ziua Judecății de apoi, conform textului din Luca 9:26?

Iacov 1:2 Cu ce se confruntau frații evrei convertiți la creștinism cărora le scrie Iacov?

Citește explicațiile de pe marginea paginii următoare pentru a înțelege mai bine cele spuse de Iacov.

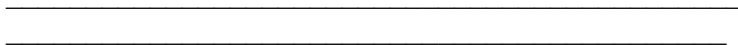
Iacov 1:2 ar putea fi retranscris astfel, în lumina termenilor din original:

Frații mei, să nu vă lăsați bucuria umbrită de nicio întristare atunci când vă treziți dintr-odată în mijlocul celor mai variate încercări, fie că e vorba de încercări de la Dumnezeu, fie că e vorba de ispite ale celui rău.

Corelează și compară: Matei 16:1 cu Ioan 6:6. În ambele pasaje este folosit același termen *peirasmos*. Într-un pasaj înseamnă ispită, în celălalt testare. Diferența o face contextul din care reiese clar că **sursa, motivația și scopul** acțiunii este diferit în cele două situații. A fi testat nu este un păcat, depinde de reacția din timpul testului, poți să cazi la test sau să-l treci cu bine.

Care este primul impuls atunci când primești o veste proastă? Cu ce îți se amestecă bucuria când te confrunți cu diverse încercări? De ce?

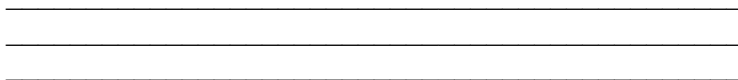

Observă cuvântul *când* din v. 2.

Iacov nu spune **dacă** se va întâmpla să treceți prin încercări. Ci **când** treceți prin felurite încercări. Cu alte cuvinte, nu se pune problema dacă vom trece sau nu prin încercări, asta e sigur. Ci problema care trebuie să ne preocupe este atitudinea pe care ar trebui s-o avem când suntem încercați sau testați.

Citește Ioan 16:33; F. Ap. 14:22 și 1 Petru 4:12.
Ce înveți despre încercări din aceste pasaje?

Să priviți (termen matematic), “să socotiți”, “să considerați”

ca o mare bucurie,” o bucurie totală, neamestecată”; citiți și Filipeni 2:29

când treceți, “vă treziți în mijlocul...”,”când traversați”; corelați cu Luca 10:30 „a căzut între niște tâlhari”

felurite încercări, “încercări multicolore”; *poikilos* înseamnă “de toate culorile, policrom, multicolor”;

peirasmos este un termen generic pentru “testare”, poate avea conotație pozitivă sau negativă.

Atitudinea pe care o ai față de încercare îți va determina reacția atunci când vei fi încercat.

Așteaptă-te la încercări și nu vei mai fi așa surprins când ele vor apărea. Domnul Isus ne-a spus: *În lume veți avea necazuri* (Ioan 16:33). Pavel ne învață că *în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri* (F. Ap. 14:22). Iar Petru îi îndeamnă pe credincioși: *nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi...* (1 Petru 4:12).

Gândește-te la o situație când te-ai confruntat cu o încercare. Ce atitudine ai avut? Ce ai făcut concret? La cine ai găsit sprijin?

Cunoști persoane care trec chiar acum printr-o perioadă de încercare? Este cineva în grupul tău de ucenicie care este încercat chiar acum? Cum îl poți ajuta?

Observă ce pune Dumnezeu la încercare ? v. 3

Știți, în lb. greacă *ghinosko*, cunoașterea din experiența proprie sau a altora

Citește explicațiile de pe margine!

Corelează și compară cu 1 Petru 1:6, 7.

încercarea credinței, în lb. greacă *dokimazo* termen folosit pentru acțiunea de “a verifica” sau “a testa calitatea aurului”

De unde ar fi trebuit să știe creștinii cărora le scrie Iacov că testarea credinței lucrează răbdare? Corelează și compară cu Iacov 5:10-11.

Așadar, credincioșii sunt testați pentru a le fi verificată și dovedită autenticitatea credinței. Această cunoaștere a scopului încercării și a rezultatului final face posibilă bucuria neumbrită menționată în v. 2.

Ceea ce știi va determina ce vei face. Fixează-ți în minte acest adevăr ca să îl știi bine și pentru a-ți putea păstra bucuria în încercări. Credința întotdeauna va fi testată. Orice încercare are un scop clar: să Îl glorifice pe Dumnezeu și să testeze autenticitatea credinței mele. Testarea credinței noastre e în favoarea noastră, nu împotriva noastră. Citește Romani 8:28 și crede-l din toată inima.

Dă trei exemple de oameni din Biblie care atunci când le-a fost testată credința L-au proslăvit pe Dumnezeu și au dovedit o credință veritabilă.

“răbdare”, în lb. greacă *hupomone*, adică “a rezista sub”, “putere sub presiune”

Dă un exemplu și din viața ta sau a unor credincioși pe care îi cunoști.

“desăvârșit”, în lb. greacă *telos* înseamnă “scop”, “care își atinge scopul”

Ce produce încercarea credinței? v. 3, 4

“desăvârșiți” NU perfecți, ci ceea ce Dumnezeu a intenționat să devenim (lutul în mâna olarului)

Citește explicațiile de pe margine!

Prin presiunea la care suntem supuși în timpul testării, Dumnezeu ne formează caracterul piesă cu piesă, astfel încât să nu ne lipsească nimic, niciun detaliu, nicio parte din ceea ce a intenționat El să fim. Acest proces se numește maturizare spirituală. Încercările lucrează răbdare. Adică ne conferă puterea de a rezista sub presiune. Ne dezvoltă mușchii spirituali. După cum există un travaliu al nașterii, la fel există și un travaliu al maturizării.

“întregi”, în lb. greacă *holokleros*, adică “totalitatea părților componente”

“Nu toți cei care înaintează în vârstă se și maturizează. În mod ideal, ar trebui ca, pe măsură ce îmbătrânim să fim tot mai maturi. Dar rareori idealul devine realitate. Este o diferență între vârstă și maturitate. Imaturitatea spirituală provoacă probleme în viața personală, în familie și în biserică, mai mult decât oricare altă cauză...

Maturizarea spirituală este una dintre cele mai mari nevoi ale bisericilor noastre. Prea multe biserici sunt mai degrabă un loc de joacă pentru copii, în loc să fie un atelier de lucru pentru oameni maturi.”

Warren W. Wiersbe

La ce parte din caracterul tău crezi că lucrează Dumnezeu acum? Cum te simți? La ce stadiu al maturizării spirituale te găsești? Ce te împiedică să crești spiritual? Ce crezi că te-ar ajuta să crești în credință?

Care este cuvântul comun, regăsit și în v. 4 și în v. 5?

Ce le **lipsea** unora în acele împrejurări? v. 5

Ce ar trebui să facă cineva căruia îi lipsește înțelepciunea de a vedea legătura clară dintre testarea credinței prin încercări și rezultatele ei benefice în procesul de maturizare? Ce recomandă Iacov în v. 6?

Cum trebuie s-o ceară și de la cine? v. 5-8

Cu cine aseamănă Iacov pe un om care se îndoiește? Ai observat comparația?

Ce au în comun valul mării și omul care se îndoiește?

Cineva a spus că știința sau cunoașterea înseamnă a cerceta fiecare lucru în parte, pe când înțelepciunea este abilitatea de a pune toate lucrurile împreună. Înțelepciunea este aplicarea adecvată a cunoașterii.

De ce ar trebui să cerem înțelepciune în încercare și nu numai putere, har, ajutor etc.? Avem nevoie de înțelepciune pentru a nu irosi ocazia pe care ne-o dă Dumnezeu de a ne maturiza prin încercarea respectivă. Pentru a înțelege cum pot lucra încercările spre binele nostru și spre slava lui Dumnezeu.

Ce înseamnă înțelepciunea pentru tine?

În ce domeniu crezi că ai nevoie de înțelepciune, adică de a aplica ceea ce știi?

Dă trei exemple de oameni înțelepți din Biblie, care și-au dovedit înțelepciunea în anumite situații concrete.

Rugăciune

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru încercările prin care lucrează la maturizarea credinței tale.

Cere-I chiar acum Domnului înțelepciunea de a vedea scopul încercărilor. Cere înțelepciune pentru domenii concrete din viața ta. Cere-I iertare Domnului pentru ocaziile pe care ți le-a dat de a te maturiza prin încercarea credinței și pe care le-ai irosit plângându-te, cântind sau răzvrătindu-te!

Tema pasajului

Care crezi că este tema pe care o abordează Iacov în acest paragraf? Dacă ai folosi trei cuvinte-cheie: **răbdare**, **încercare**, **înțelepciune**, cum ai defini într-o frază tema acestui paragraf?

Întrebări de meditație

Ce ai descoperit despre Dumnezeu studiind acest paragraf?

Ce îți cere Dumnezeu să schimbi în viața ta prin acest pasaj?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci pentru semenii tăi?

Provocare la acțiune

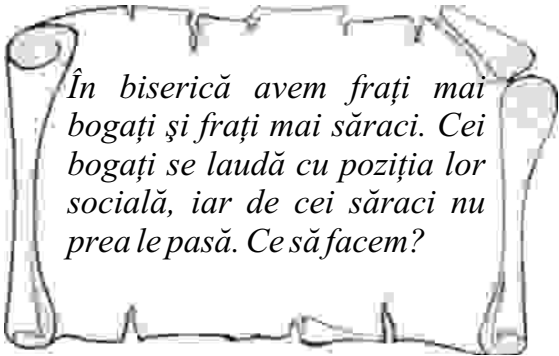
Scrie un adevăr pe care l-ai înțeles și pe care vrei să îl aplici săptămâna aceasta.

Versetul de aur

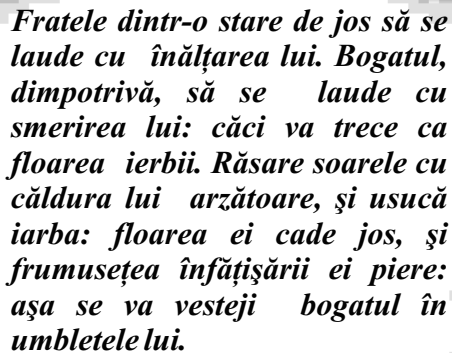
Scrie și memorează Iacov 1:5! (Opțional)

Lecția 3

În biserică avem frați mai bogați și frați mai săraci. Cei bogați se laudă cu poziția lor socială, iar de cei săraci nu prea le pasă. Ce să facem?

Iacov 1:9-11

Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii. Răsare soarele cu căldura lui arzătoare, și usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumusețea înfățișării ei piere: așa se va vesteji bogatul în umbletele lui.

Care sunt cele două categorii sociale pe care le pune Iacov în contrast în v. 9, 10?

Scrie cuvintele care sunt puse în **contrast sau antiteză**?

La ce ar trebui să se gândească fratele dintr-o stare de jos (*cel smerit* în original)? Dar cel bogat?

La ce înălțare crezi că se referă Iacov?

Smerirea bogatului la ce crezi că se referă?

Corelează cu Luca 1:52 și cu Iacov 4:6. Care este principiul biblic exprimat în aceste versete?

Îți amintești de o situație în care a trebuit să te smerească Dumnezeu pentru că ai căzut în păcatul mândriei? Dar de o situație în care te-a înălțat Dumnezeu pentru că te-ai smerit? Povestește-le și fraților tăi din grupul de ucenicie, poate că vor învăța ceva din experiența ta! Practică disciplina smereniei săptămâna aceasta!

Cu ce **compară** Iacov efemeritatea bogăției și a bogatului?

Săracul nu este la fel de trecător? De ce nu-i amintește și lui acest adevăr?

Crezi că bogăția este păcătoasă și sărăcia virtuoasă? Argumentează!

Cum te simți în prezența unei persoane mai bogate decât tine? Dar a cuiva mai sărac?

Ai fost vreodată ispitit să-i invidiezi pe cei care au mai mult decât tine? Ce ai făcut atunci? Dar să fii arogant față de cei care au mai puțin decât tine? Cum ai rezolvat problema?

Ce soluție recomandă Iacov pentru relația dintre frații cu posibilități materiale mai reduse și cei cu mai multe posibilități? (vezi Iacov 2:5-8, 14-17)

Dă câteva exemple din Biblie de oameni bogați care s-au raportat corect la bunurile materiale.

Dă câteva exemple din Biblie de oameni bogați care s-au raportat greșit la bunurile materiale și au făcut greșeli mari.

Gândește-te la cineva mai sărac decât tine și fă-i o bucurie săptămâna aceasta!

Tema pasajului

Folosind cuvintele-cheie: bogat, sărac, înălțare, smerire, cum ai formula într-o frază tema acestui pasaj?

Rugăciune

Ești mulțumit cu starea în care a îngăduit Dumnezeu să te găsești în momentul prezent? Dacă DA, oprește-te chiar acum și mulțumește-i lui Dumnezeu pentru tot ce ți-a dat. Dacă ai motive de nemulțumire, cere-I o atitudine de mulțumire în ciuda neajunsurilor.

Întrebări de meditație

Ce ai descoperit despre Dumnezeu studiind acest paragraf biblic?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să schimbi în viața ta prin acest pasaj?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci pentru semenii tăi?

Provocare la acțiune

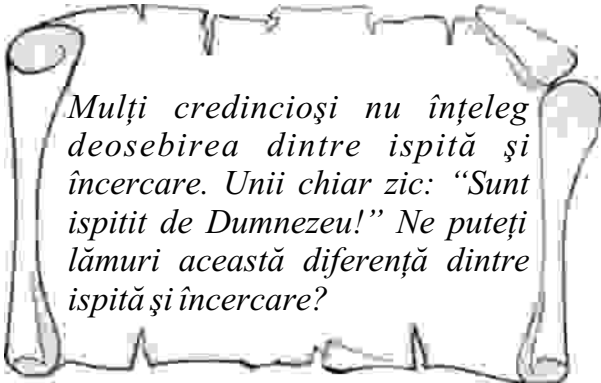

Scrie un adevăr pe care l-ai înțeles și pe care vrei să îl aplici săptămâna aceasta.

Versetul de aur

Scrie și memorează Iacov 1:9!

Mulți credincioși nu înțeleg deosebirea dintre ispită și încercare. Unii chiar zic: “Sunt ispitit de Dumnezeu!” Ne puteți lămuri această diferență dintre ispită și încercare?

Iacov 1:12-18

Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a fâgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc. Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu”. Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea. Nu vă înșelați prea iubiții mei frați: orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pîrgă a făpturilor Lui.

Cuvântul *ispita* din v. 12 este în originalul grecesc *peirasmos*, care poate avea atât conotație pozitivă (*testare, încercare*), cât și negativă (*ispitire*).

 În ce verset ai mai întâlnit acest cuvânt? Ce sens avea, de încercare sau de ispită?

Dar cuvântul *răbdare* sau *rabdă* în ce versete l-ai mai întâlnit?

De ce sunt considerați fericiți cei ce trec cu bine testarea credinței lor? Ce vor primi?

 Corelează și compară cu Apocalipsa 2:10 și 1 Petru 5:4. Ce cuvânt din Iacov 1:12 se regăsește în aceste pasaje?

Citește nota de pe margine!

Compară cu ce spune Pavel în 1 Corinteni 9:25 și 2 Timotei 4:8.

Ce se aștepta Pavel să primească la sfârșitul alergării lui?

Cui va da Dumnezeu cununa vieții? v. 12

 De ce crezi că atât Iacov, cât și Pavel vorbesc despre o cunună dată celor ce-L iubesc pe Dumnezeu? De ce nu se pune accentul pe credincioșie, răbdare, perseverență etc.? Citește 1 Corinteni 13:1-3!

Expresia *după ce a fost găsit bun* este în originalul grecesc *dokimos ghenomenos*, adică *după ce a trecut testul cu bine, după ce a fost declarat autentic* (vezi verificarea autenticității aurului)

Cununa, în original *stephanon* (de unde noi avem cuvântul Ștefan) era cununa de lauri pe care o primeau sportivii care câștigau la Jocurile olimpice în vremea aceea.

Dragostea este izvorul tuturor celorlalte virtuți. Dragostea este forța motivatoare pentru a răbda, a persevera, a fi credincios etc. De ce putem avea bucurie în încercări? Pentru că Îl iubim și știm că El ne iubește. De ce acceptăm travaliul maturizării prin suferință? Pentru că știm că Dumnezeu ne iubește și urmărește binele nostru. De unde știm că încercarea are un scop? Pentru că El ne iubește și ne-a descoperit aceasta. De ce ne dă înțelepciune cu mână largă și fără mustrare? Pentru că ne iubește. De ce fratele mai bogat își deschide inima și mâna pentru fratele mai sărac? Pentru că Îl iubim pe El mai mult decât bunurile noastre și păzim poruncile Lui. De ce Îl iubim? Pentru că El ne-a iubit mai întâi.

Iubește-L pe Dumnezeu mai mult decât orice, luptă-te lupta cea bună a credinței și vei primi și tu o cunună! Chiar parcurgerea acestui studiu este o luptă. Du-o până la capăt și vei fi răsplătit(ă)!

Întâi suferința și apoi slava. Întâi vine crucea și apoi cununa. Cununa aceasta, *stephanon*, este diferită de *diadema*, adică cununa regală. Aceasta îi aparține doar lui Hristos, Regele Regilor.

Observă de câte ori se repetă cuvântul *ispitit*, sub diverse forme, în v. 13.

Dacă în v. 12 cuvântul *ispită* (*peirasmos*) este asociat cu „a fi testat” și „a răbda”, capătând conotația pozitivă de încercare, ce sens are cuvântul *ispită* (*peirasmos*) în v. 13?

Prepoziția *de* din original clarifică faptul că în acest verset Iacov se referă la sursa ispitei și nu la agentul ei (mijlocul prin care suntem ispitiți).

Corelează și compară cu Marcu 1:13. Cine este acolo sursa ispitei?

În acest caz, al Domnului Isus, Satana este și sursa și agentul ispitirii. În alte cazuri însă Satana este sursa ispitirii, dar ca agenți folosește diverse alte persoane. Dă un exemplu din Biblie și unul din viața ta în care Satana s-a folosit de oameni ca să te ispitească.

Iacov clarifică faptul că **Dumnezeu este incoruptibil în esență și în acțiuni. El nu poate fi ispitit de rău și nici să facă răul. El nu poate fi nici sursa, nici agentul vreunei ispitiri.**

Se pare că erau creștini care Îl învinovățeau pe Dumnezeu de căderile lor în ispită. Pe cine consideră Iacov responsabil de căderea în ispită? v. 14, 15 *Încercuiți răspunsul corect!*

Dumnezeu Satana fiecare om

Care sunt etapele în procesul căderii în ispită conform v. 14, 15? Pune-le în ordinea stabilită de Iacov în procesul ispitirii.

moartea, momirea (atras de poftă), **zămislirea poftei** (căderea în ispită, păcatul), **ispitirea propriu-zisă** (provocarea de a împlini o nevoie legitimă pe o cale nelegitimă)

Începând cu care etapă crezi că îți revine responsabilitatea? De ce? Argumentează!

De la care etapă crezi că începe păcătuirea? De ce?

A fi ispitit nu este păcat. A da curs ispitei și a cădea în ea însă este păcat.

Ispitirea propriu-zisă înseamnă a fi tentat să împlinești o nevoie legitimă, într-un mod nelegitim. De exemplu, nevoia de a mânca s-o împlinești furând mâncarea, în loc să muncești pentru ea.

Sunt dorințe bune pe care Dumnezeu le-a pus în noi, dar dacă ele depășesc limita impusă de Creator, devin păcat.

Scrie în dreptul fiecărei dorințe bune sau nevoi legitime de mai jos, păcatul la care se ajunge prin denaturarea lor.

dorința de a mânca _____
dorința de a munci _____
nevoia de odihnă _____
dorința sexuală _____
nevoia de a fi apreciat _____
dorința de a reuși _____
dorința de a economisi _____
dorința de a cumpara cele necesare _____

Cuvântul *poftă*, în original *epitumia*, înseamnă dorință în general, care nu este neapărat rea

Am discutat deja mai sus de prima etapă din procesul căderii în ispită, adică ispitirea propriu-zisă. Să analizăm a doua etapă, momirea.

La ce te duce cu gândul cuvântul *momit* sau *momeală*?

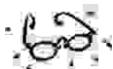
Crezi că ar fi justificat un pește să dea vina pe Dumnezeu pentru că a fost el prins în undiță? Ce determină peștele să înghită acul?

Ispititorul ne atrage cu ajutorul momelii să depășim limitele puse de Creator. La fel ca eroul din basmul „Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”, alergăm după iepurele râvnit, depășim limita și ne expunem morții, riscându-ne chiar nemurirea.

A treia etapă din procesul ispitirii, după ispitirea propriuzisă și momire, este căderea în ispită, adică pofta și momeala și-au atins scopul. Pofta nestăpânită naște păcatul. Iar păcatul dă naștere morții.

Dacă în prima etapă sunt vizate mai ales emoțiile și cele cinci simțuri ale noastre, iar în a doua etapă, momeala, ne ia cu asalt mintea, cea de-a treia etapă pune la încercare voința noastră, capacitatea de a alege. Alegi să înghiți momeala (și acul, bonus!) și să zămislești astfel păcatul sau alegi să refuzi categoric momeala și să rămâi curat și liber.

La ce te duce cu gândul expresia “a zămislit”?

Iacov trece de la metafora pescarului sau a vânătorului, care își ademenesc prada cu multă viclenie, la metafora nașterii. Chiar dacă păcatul nu se vede în primă fază după ce ai căzut în ispită, el este totuși acolo, a fost zămislit și crește, aducându-ți în final moartea.

Aceasta este etapa finală (a patra) cu care se „încununează” fiecare cădere în ispită: moartea. Un copil născut mort și care aduce moartea.

Corelează și compară cu Romani 6:21-23 și Romani 8:6. Ce înveți despre păcat și moarte din aceste pasaje?

Ori de câte ori cedezi ispitei, moare ceva în tine. Ori de câte ori te împotrivești și rezști ispitei, renaște ceva în ființa ta spirituală.

Compară cu Iacov 1:18 și Ioan 1:12,13. Despre ce naștere este vorba în aceste versete?

Prin ce ne-a născut Dumnezeu conform Iacov 1:18?

Prin ce s-a împotrivit Domnul Isus când a fost ispitit? Citește Matei 4:4, 7, 10!

Ce îi sfătuiește Iacov pe frați să facă, atunci când diavolul vine la ei? Citește Iacov 4:7!

Care sunt domeniile în care te ispitește Satana fără a reuși să te păcălească? Dar cele în care reușește să te doboare?

Găsește promisiuni din Biblie care au legătură cu domeniile în care ești tu ispitit. Folosește-le ca și Domnul Isus când ești ispitit.

Rugăciune

Cere-I lui Dumnezeu chiar acum puterea de a te împotrivi ispitei prin Cuvântul Lui.

Citește și crede promisiunea lui Dumnezeu din 1 Corinteni 10:13! Scrie mai jos acest verset!

Ce înveți despre ispită din acest verset?

Așadar, diferența dintre încercare și ispită constă în sursă, scop și rezultat. Încercarea Îl poate avea pe Dumnezeu ca sursă, are ca scop testarea autenticității credinței și ca rezultat întărirea vieții spirituale. Ispitirea NU Îl poate avea niciodată ca sursă pe Dumnezeu, ci pe diavolul și are ca scop păcatul și ca rezultat moartea.

Nu vă înșelați: nu ispitirea vine de la Dumnezeu, ci de la El vine _____
Citește Iacov 1:16-18 și completează mai sus!

Dacă „darurile” Satanei atrăgător ambalate sunt păcătoase și mortale, cum sunt darurile care ne vin de sus, de la Dumnezeu? v. 17

Ce a făcut Dumnezeu pentru binele nostru spiritual? v. 18

Care este sursa nașterii și a vieții noastre spirituale? Ioan 1:13

Care este agentul prin care am fost născuți? Iacov 1:18

Care este scopul nașterii noastre din Dumnezeu? Iacov 1:18

Cum este numit Dumnezeu în vers. 17?

Corelează cu Geneza 1:2, 3;14-18.

Citește și notele explicative de pe margine pentru *schimbare* și *umbră de mutare*.

Ce crezi că înseamnă Tatăl luminilor? Care ar fi implicațiile în ce privește ispitirea și încercarea?

paralanghe, termen astronomic folosit pentru mișcarea astrelor, înseamnă “schimbare a poziției”, apare doar aici în tot NT

Dumnezeu, Tatăl luminilor, nu umblă cu momeli ascunse, cu ascunzișuri. Scopurile lui sunt clare și desăvârșite. Natura lui Dumnezeu exclude posibilitatea că El ne-ar putea ispiti. El ne-a născut prin Cuvântul Său, ne crește prin același Cuvânt și ne apără de ispititor tot prin Cuvânt.

tropes aposkiasma, înseamnă “umbră produsă de mișcarea unui astru prin fata altuia”, “eclipsare”

Iacov clarifică în aceste prime 18 versete din epistola sa problema încercărilor și a ispitelor din viața credinciosului. Încercările vin mai mult din afară. Ispitele vin mai mult din interior. Dacă nu suntem atenți, încercările pe care le îngăduie Dumnezeu pentru a ne testa credința, pot deveni ispite în sufletul nostru. De exemplu, când evreii au fost încercați de Dumnezeu în pustie prin lipsa apei, ei au căzut în ispita Satanei de a cârți, de a fi nemulțumiți și chiar s-au răzvrătit împotriva Domnului și a lui Moise.

Dumnezeu nu ne ferește 100% de ispite. Dar limitează puterea ispititorului, cântărește ispita și nu îngăduie să fim ispitiți peste puterile noastre.

Tema pasajului

Folosind cuvintele-cheie: **ispită, testare, poftă, păcat, moarte, credință, Satana, Dumnezeu**, cum ai formula tema pasajului, adică diferența dintre ispită și încercare?

Rugăciune

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru încercările prin care îți testează credința. Supune-te voii Lui. Cere-I putere pentru a birui ispita prin Cuvântul Lui. Mulțumește-I pentru promisiunea că puterea ispititorului este limitată și controlată de El.

Întrebări de meditație

Ce ai descoperit despre Dumnezeu studiind acest paragraf?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să schimbi în viața ta prin acest pasaj?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci pentru semenii tăi?

Provocare la acțiune

Scrie un adevăr pe care l-ai înțeles și pe care vrei să îl aplici săptămâna aceasta.

Versetul de aur

Scrie și memorează Iacov 1:12!

Lecția 4

Le predicăm oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu dar se pare că nu are niciun efect asupra lor. Aud Cuvântul, dar nu îl ascultă. Toți se grăbesc să vorbească, nimeni nu ascultă și de aici rezultă o mânie generală. Așa că pleacă de la biserică tot așa cum au venit sau mai rău. Deși au stat în fața Cuvântului, când ies din adunare parcă uită tot ce au auzit. Nu împlinesc nimic în viața lor. Cum să facem Cuvântul mai eficient în viața lor?

Iacov 1:19-27

Știți bine lucrul acesta, prea iubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie; căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu. De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri. Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă; și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stărui în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui. Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religiunea unui astfel de om este zădarnică. Religiunea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.

Cum îi numește Iacov pe frații lui în v. 19?

În ce verset din cap.1 mai regăsești această expresie?

Care sunt cele trei adevăruri din v. 19 pe care ar fi trebuit să le știe frații lui Iacov?

aghapetos în original, de la *agape*, care înseamnă „dragoste necondiționată” Adică, a-l accepta pe celălalt așa cum este și a-i dori binele

Ce contrast observi în acest verset. Scrie cuvintele puse în contrast de Iacov.

La ce rezultat nedorit se ajunge dacă nu aplicăm aceste trei adevăruri? v. 20

Anticii aveau o mulțime de zicători pe seama aceasta. De ex. ziceau: Oamenii au două urechi și o singură limbă, asta înseamnă că omul ar trebui să asculte mai mult decât să vorbească. Sau: Urechile sunt întotdeauna deschise ca să primească continuu învățătura; pe când limba este baricadată în spatele a două ziduri: dinții și buzele, ca să fie ținută sub control și să vorbească doar la momentul potrivit. Iacov va relua această temă în capitolul 3.

Citește și corelează cu Proverbe 10:19; 13:3; Eclesiastul 5:1!

În consecință, ce ar trebui să facă creștinul conform v. 21?

De aceea,

Care sunt cele două verbe sau acțiuni complementare din v. 21?

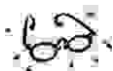
Cum trebuie primit Cuvântul lui Dumnezeu conform v. 21?

Corelează și compară cu Pilda semănătorului Luca 8:15. În ce condiții rodește Cuvântul?

Cu ce este asemănat Cuvântul atât în pilda semănătorului, cât și în Iacov 1:21? _____

Care este avertismentul Domnului Isus în finalul Pildei semănătorului, Luca 8:18?

Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui ce are (inima deschisă, atitudinea potrivită) i se va da (Cuvânt), dar de la cel ce n-are (inima deschisă, atitudinea potrivită) i se va lua chiar și i se pare că are (Cuvântul).

În Iacov 1:18 citim că Dumnezeu ne-a născut prin Cuvânt, dar acest Cuvânt trebuie primit în continuare cu supunere, nu cu mânie, chiar dacă uneori ne mustră. Acest Cuvânt poate desăvârși procesul mântuirii din viața noastră **Observați progresia: Ascultați cu răbdare Cuvântul! (v. 19); Primiți-L cu blândețe, nu cu mânie! (v. 21); Fiți împlinitori ai Cuvântului! (v. 22); Împărtășiți Cuvântul! (v. 27).**

Citiți versetul 22 cu voce tare!

Corelați cu ceea ce spune Domnul Isus în Predica de pe Munte. (Matei 7:21) Cu ce seamănă Domnul Isus un om care aude Cuvântul, dar nu-l împlinește? Matei 7:26-27

Dar Iacov, cu ce seamănă un astfel de om? (v. 23-24)

Cum ar arăta chipul tău, dacă timp de o săptămână te-ai uita în oglindă la fel de des și de mult cât citești Biblia în acea săptămână? Cât de curat ar fi trupul tău, dacă te-ai spăla tot la fel de des cât de des te curățești citind Scripturile.

Propune-ți săptămâna aceasta ca de câte ori te uiți în oglindă, tot de atâtea ori să te oprești și să citești un pasaj din Scriptură sau să mai parcurgi o pagină din studiul prezent al Epistolei lui Iacov.

Care sunt cele trei verbe din v. 24 care arată acțiunile omului care doar aude Cuvântul, dar nu-l împlinește?

Conjuncția adversativă *dar* creează un contrast. Între cine și cine?

Care sunt verbele din v. 25 care arată acțiunile omului împlinitor al Cuvântului, nu doar ascultător (care doar aude)?

Dacă cei care aud Cuvântul, dar nu-l împlinesc se înșală singuri, care este rezultatul final al celor ce își adâncesc privirile în Legea Domnului și stăruiesc în împlinirea Cuvântului? v. 25 (ultima propoziție)

Corelează cu Iosua 1:8; Psalmul 1:1, 2; Ezra 7:10;

Apocalipsa 1:3, 22:7. Ce au în comun toate aceste pasaje?

Aceasta este cea de-a doua *fericire* din epistola lui Iacov: Ferice de cel ce aprofundează și împlinește cu perseverență Cuvântul lui Dumnezeu.

Care era prima *fericire*? Vezi Iacov 1:12.

Dacă crede cineva că este religios pentru că se roagă, vorbește frumos despre Dumnezeu, merge la biserică, cântă, citește Cuvântul, postește, face milostenie etc. Se poate lăuda că este fariseu, dar nu ucenic al lui Hristos.

Compară cu Matei 6:1-18, text în care Domnul Isus demască religiozitatea de fațadă a fariseilor.

...dar nu-și înfrânează limba (vezi 1:19 și 3:2,3), *ci își înșală inima*. Adică, cine nu are timp să audă Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că vorbește el prea mult, cine crede că a auzi și a rosti Cuvântul lui Dumnezeu este suficient, se autoînșală, își fură singur pălăria.

...religia unui astfel de om este zadarnică, toate ritualurile îndeplinite de un astfel de om sunt zadarnice.

Care este religia adevărată conform lui Iacov 1:27?

De ce nu era eficient Cuvântul în viața destinatarilor lui Iacov? Pentru că unii nu fuseseră născuți din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că unii nu aveau răbdare să-L asculte, ci se aprindeau de mânie în dezbateri teologice sterile și atât. Pentru că nu își propuneau să-L împlinească!

Să te înșele diavolul ispitindu-te să păcătuiești este un lucru groaznic. Dar să te înșeli singur crezând că ești creștin pentru că auzi și știi niște adevăruri religioase este cu mult mai teribil.

Ești născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă da, mulțumește-I lui Dumnezeu pentru noua viață sădită în tine. Dacă nu, roagă-L chiar acum să sădească Cuvântul Său dătător de viață în inima ta. Primește-L cu bucurie. Păstrează-L într-o inimă curată și vei vedea că va crește încet, încet.

Cât ai crescut în cunoașterea Cuvântului de când L-ai sădit Dumnezeu în inima ta? Cât de matură este credința ta care a încolțit din Cuvântul sădit în tine?

Cât de eficient este Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta? Împlinești ceea ce știi? În ce măsură te ajută Cuvântul pe care îl știi să te păstrezi curat într-o lume murdară? Cum stai cu invidia, bârfa, gelozia, neiertarea, gândurile negre sau păcătoase, mânia, nepăsarea sau alte păcate scoase la lumină prin Cuvânt? Cât de mult te motivează Cuvântul pe care îl știi să împlinești nevoile altora?

Cuvântul lui Dumnezeu te poate mântui; dacă îl crezi din toată inima când îl auzi. Cuvântul lui Dumnezeu te poate crește spiritual; dacă te hrănești din El zilnic. Cuvântul lui Dumnezeu te poate sfinți; dacă îl primești cu blândețe și îl păstrezi într-o inimă curată. Cuvântul lui Dumnezeu te poate face o binecuvântare pentru frații tăi din grupul de ucenicie și pentru alții; dacă îl asculți și ești gata să-L împlinești cu o atitudine de slujire. Dumnezeu a făcut ce a depins de El ca să ajungă până la tine Cuvântul Lui. Restul depinde de tine.

Tema pasajului

Folosind cuvintele-cheie: **Cuvântul, aude, împlinește, religia adevărată**, cum ai formula tema pasajului?

Rugăciune

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui care a ajuns până la tine. Roagă-L să-ți dea și voința și puterea de a-L împlini.

Întrebări de meditație

Ce ai descoperit despre Dumnezeu studiind acest paragraf?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să schimbi în viața ta prin acest pasaj?

Ce crezi că îți cere Dumnezeu să faci pentru semenii tăi?

Provocare la acțiune

Scrie un adevăr pe care l-ai înțeles și pe care vrei să îl aplici săptămâna aceasta.

Versetul de aur

Scrie și memorează Iacov 1:22! (Nu este opțional!)
